

**Brev från Selma Lagerlöf till
Valborg Olander: 1900-1907 :
Ep. L 45 - 104**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Landskrona 12. Aug.
Stadshotellet. 1905

Mitt älskade,

Tycker du inte, att det
är märkvärdigt, att jag har
kommit så långt. Jag kom
öfver hit igår senare och
det är underbart att veta sig
vara fri. Jag ännu försöker
resa härifrån på Måndag Köll
och kommer då till Göteborg
på Tisdagsmorgon och reser
genast till Falun. Jag hoppas
innerligt att få se dig i Örne.

red det är ju din ärdstating
och att vi sedan få sällskap
ända hem. Öfver natten stannar
nu vi väl i Falun, så att jag
får råka Terola och på Onsdag
fortsätta vi till Bengtsäraf
fret. Det har gått bort så
mycket tid för mig så att
jag vill icke stanna på vägen.
Vi få nu ändå vara tillsammans
ett par dagar, tills din
skola börjar, och sedan skall
jag, om jag får, stanna ensam
på din egendom och taga
natt dig öfver Lördagerna.
Vi ska nog på det bra.

(Säg icke, att du hoppas träffa
mig på vägen för något.
Vi Ramma att räkas genom
en helt bergsmärlig slump
och själarnas sympati.)
Jag har haft det rätt svårt
dessa sista dagar och är ännu
en obestriktligt trött. Min
reskavrat är dock mycket
bättre och jag tycker icke
att det Rann vara något risk
att lämna hemmet. Flou har
hgrt rum i ett hotell på Skods-
borg. men det föreföll fastligt
tråkigt står. Kanke att han
dock Rann skapa sig bekanta

så att hon får det bra. Hon
har emellertid en förmåga att
känna ett oändligt medlidande
med sig själf och att äfven
iuge mig beträffande, så att
jag tycker, att jag förmligen
går något orätt, så jag lämnar
hemme. Nu har jag dock
slitit mig lös, fast inte med
rikthigt godt samvete. (Jag
längtar oleskrifligt efter dig,
men kanske, att det är bra
att jag hinna glömma mina
samvetskonst och smula in-
nan jag får se dig.) Hon bra-
kar redan sig förträffligt på

egen hand offäst och gör det
nog nu också.

Mitt älskade, du skref till
mig ett par så vackra bref,
som jag fick i Astende och
som jag inte har fått tillfäl-
le att tacka för och hela som-
mareu har du varit så för-
färligt söt. Jag vet inte om
jag vågar tro på att du bara
vill lifva för mig, nog vet
jag, att jag inte kan vara
utan dig. Jag älskar dig
så mycket, ibland försöker
jag tro att jag bara älskar
dine godhet och din anstänke

om mig och din trohet och
allt sådant andligt, men det
är inte bara detta, det är
allt det andra också. Därför
vi snart kunna få vara
lyckliga med hvarandra och
glömma hela världen.

[Jag förstår nog att jag har
ryckt dig i fruen så många
af dina egna plauer på
lycka. (Jag fruktar nog må-
ga gånger att jag har gjort
arätt, men jag tror inte, att
du hade kunnat gå i fruen mig
Jag är fast öfvertygad att
vi höra samman.) Men nog

vill jag gärna att du skulle
få tid att ta upp din författar-
verksamhet igen. Det skulle
vara ett en stor sak om du
konne att kunna slika ha
använt alla dina krafter,
blifvit allt hvad du innerst
inne önskad bli. Jag tycker
inte att det skulle vara möj-
ligt, men jag förstår nog
att det inte går med ett så
tungt arbete, som du nu
har.

Titta inte på mig, då du
rökar mig, jag är så slitet
och smutsig, till Postgummi,

men frisk och Berg.

ville nu allt gå väl, så
att vi räknas Tisdagsförmiddag.

Sin Selma

Ulla värdskapet och
säg professorn hur in-
tresserad jag var af hans
bok.

Malmrosarna tyckte
riktigt bra om dig.
Det var roligt att du
tyckte om Elise.